

SETMANARI IL·LUSTRAT

LITERARI Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS Y MATERIALS DE LA COMARCA

RIPOLLET

Frontis restaurat y nou campanar de sa Iglesia Parroquial

Ab motiu de la projectada restauració del antich campanar, en 1891, y al fer los preparatius pera tal objecte s'observá una fonda esquerda que inspirá recel als operaris que debian portarla á cap; se posá en coneixement del Sr. Bisbe el cual disposá que 'l Sr. Villar, arquitecte Diocesá en aquella época passés á inspeccionar lo campanar, lo resultat de la visita no pugué ser mes trist pera nosaltres pues que en son dictamen manifestá lo Sr. Villar que 'l perill de caurer era imminent, en vista del cual lo Sr. Bisbe maná que 's enderroqués immediatament.

Ja tenim á la Vila de Ripollet sens campanar ¡Quina tristesa fá veurer á un poble que hi falta lo principal distintiu! y que perduts anavan tots sos vehins sens sapiguer l' hora pera distribuirse las feynas! passaban dias y mesos sens poguer esperensarse veurer un altre de nou, puig que en la vila no hi habian elements pera fer un sacrifici tan gran; quant de sopte, una insigne senyora cual nom no di-

rém pera no ferir sa modestia y sencillesa y que aquesta Vila té tant que agrahirli, proposá costejarne un altre y és el que avuy contemplém tothom ab goig y satisfacció y es també 'l que representa l' adjunt grabat.

Dit campanar cual projecte 's deu al intelligent arquitecte D. August Font fou dirigit y detallat per l'arquitecte D. J. Torras y Argullol, corrent la edificació á cárrech dels constructors d' aquesta vila D. Mus Dausá y don Joseph Verdagner. Lo treball de manyanería que remata l' obra és deguda al Sr. Pinar de Barcelona, y lo magnífich rellotge fou encarregat al que fou rellotger de Barcelona senyor Sabater que deguda sa mort, son cunyat Sr. Usall s' ha posat al frente de son acreditat establiment.

En fi l' obra ha resultat bonica, de gust y ben acabada, mereixent aplausos cuants han tingut d' intervenir en sa construcció.

No contenta la senyora donataria d' haber sufragat cuants gastos ocasioná tot lo dit, que ideá l' aprofitament del trós de campanar antich per servici de Fonts baptismals, millora que de molt antich venia ordenada per las Santas Visitas Pastorals fetas per diferents Prelats, com consta en lo llibre parroquial de Santa Visita.

Pera lograr tal objecte s' obrí un finestral

al exterior que ab una magnífica vidriera de colors fá un efecte molt bó, se cobrí exteriorment ab una cúpula coberta de petxinas bernissadas é interiorment ab un joch de voltas molt ben combinadas, s' estocaren las parets y s' enrajolá ab mosáich fet de trossets petits de marbre. Per fi s' hi colocá una magnífica pica-baptismal de marbre blanch y unas bonicas palmatorias formant tot plegat un conjunt magnífich. També s' hi colocá un cuadro que representa lo baptisme de Jesús: Dit baptisteri está tancat per un ben fet reixat de ferro.

Per últim se estocaren las fatxadadas de la Iglesia ab sas portas forradas de ferro ab una bonica combinació de claus, y s' engrandí lo pati exterior de la Iglesia fent dos escalas de pedra picada per anar á la Plassa y al carrer del Padró respectivament.

Obras de tanta necessitat é importancia dignifican á la donataria, que no satisfeta encar de tot lo explicat ha fet construir un gran edifici pera col·legi de noyas, del qual mes endavant procurarem son grabat pera que los llegidors de LA VEU DEL VALLÉS s' en formin una idea.

Deu l' hi pagarà en aquesta bondadosa senyora tanta generositat, ja que nosaltres, com tots los ripolletenchs, tant sols podem pagarho ab l' agraïment.

LA FESTA MAJOR CATALANA

Té lo nostre poble costums típicas que demostren la excel·lent manera com havian comprés nostres benvolguts antepassats la manera de conservar lo foc de germanó que comunica la casa payral; y sens dupte la mes senyalada es la Festa Major.

De quibus dias abans se covidan los fills, los germans, los oncles, los parents, ja per medi de carta ó per recado d' algun conegut. ¡Y ab quina alegria s' els diu ó fa dir, recomenant que no hi manquin; puig se ha de parlar de tot lo que interessa y té utilitat pera la fa-

milia! Los fills que estant fora de casa, per rahó de ofici ó carrera, á fi de que representin á sos pares que segueix aquella veneració y amor que dehuen als autors de sos dias; los pares, pera manifestar una vegada més la legítima alegria que 'ls inspira la companyia d' aquells que Deu posá á son cuydado y per son apoyo en la vellesa; los germans, pera expressar que continua la fraternitat, aquell íntim llaç que si quant petits servia per entretenirse uns ab altres, are grans té d' esser tan fort com reclama lo prestarse mútua ajuda, assistencia y evitar que la discordia aii en sos cors; y, en fi, los parents y fins amichs, facilitant noves amistats ó donant lloch á alianças de familias, y á que tal volta l' any vinent acudin com á nuvis los qui enguany no eran mes que convidats.

Aquest es lo ver caràcter y nota sobresortint de la Festa Major del poble catalá; y tan es aixís, que en las grans ciutats, en los núcleos de població en los grans centres industrials, per efecte dels elements estranys y forasters que se hi han introduhit, ó no hi ha Festa Major, ó be l' han prostituhida donantli exclusivament lo aspecte de dia de *ballaruga*.

Y no 's deduhexi d' aquí que siám contraris de las expansions y diversions que sens lo mes petit rastre d' immorals entraban com á cosa obligada en lo programa de la Festa Major; molt alcontrari, puig nos entussiasmém al llegir ó veurer en magnífichs quadros d' artistes de la terra, lo recort del *ball de rams* ó de *plassa*; que abdós modos se califica, presidits y casi sempre iniciats per las autoritats y personas de significació del poble, y en los que l' arcaldesa, la pabordesa, lo hereu, la pubilla; la nuvia, *obrian ball*, al ço del *sac-de-gemechs*, si molt convé, pero sempre ab aquella serietat, dignitat y esprit tranquil que reclama lo que s' en diu vera expansió.

¡Y qui tingués una ma mestra pera retratar ab los vius colors que 's requereix aquell goig del jovent tant empolaynat y de las noyas tan ben vestidas y enjoyadas, que, sia al sortir de los Divins Oficis, imprescindible número del

programa, ó sia al fer los tant celebrats *Llevants de taula*, ó per fi, en la Processó, deixaban veurer y comunicavan ab sos semblants y ab tots sos actes la alegríá y satisfacció! És clar, era la Festa Major y devia vesarse tot.

La Festa Major catalana nos pinta donchs un gran fondo d'amor y armonía familiar y social, prehuada corona y brillants notas de la constitució de nostra rassa, qui ha de tenir tan empenyo en conservarlas com perfidia sosté qui en mal hora mantén los medis pera destruirnoslas.

Per aixó creyém mereixen lo major aplauso aquellas autoritats que procuran no sols conservar sinó fins perfeccionar y encarrilar, qual convé, la Festa Major, tornantli aquell caràcter elevat, expansiu y gran, sens deixar d'esser serio y ara modat á las circumstancies que sempre havém demostrat en nostras obras. Que si los catalans hi ha qué los ha tatxat d'amichs sols de festes, gatçara y tabola, be prou demostrat tením que com á treballadors é industriosos no hi há qui 'ns passi la ma per la cara, ja que no considerém nostras festes com dias de droperia, sinó com just descans y reparació de forçes empleadas en cumpliment de la sentència que de sobras tením gubada en los cors: "Guanyarás lo pá ab la suor de ton front."

A. LLETJÓS.

Ripollet, 1897.

EFE MERIDES VALLESANAS

Mes d'Agost

Dia 30

1370.—La reina Na Elionor fa donació á son espós Eu Pere IV de la vila de Sabadell y castell de Rahona, que li perteneixian per compra feta poch's anys endarrera al vescomte de Castellbó. En recompensa traspassa 'l rey á sa muller lo castell de Sant Martí, del regueriu de Vilafranca.

Dia 31

1473.—Feta la incorporació al patrimoni reyal dels castells de La Roca y Montbuy, lo Vicari de Barcelona prengué als homes de las parroquias dels esmentats pobles la jurisdicció d'aquellas, per lo que, creguentse perjudicats feren la oportuna reclamació al Rey. En sa virtut, en aquest dia, mana 'l rey á Jaume Taravau, conseller reyal y regent de la cancelleria que instrueixi procés pera ilustrarse en tal assumpto.

Mes de Septiembre

Dia 1

1241.—Entrega sa ánima á Deu, Berenguer de Palou, que pren lo cognom d'aquesta població vallesana d'ahont ne procedia. Va ser Bisbe de Barcelona durant 38 anys, escrigué las primeras constitucions que ha tingut la Catedral d'aquella ciutat; prengué part además en diferentes expedicions guerreras, acompanyant al rey Pere 'l *Católich*, y á Jaume 'l *Conqueridor* en sas victoriosas empresas. Doná gran impuls á diferentes obras de caràcter moral y religiós y com á prova de sos sentiments caritatius se retreu que durant la Quaresma mantenía á 122 pobres en son Palau y á 12 en lo refertori de la Canonja durant tot l'any.

Dia 2

1808.—Pels vols de Moncada hi ha un viu tiroteig motivat per los francesos, que 's de suposar lo sostinirían los Micalets comandats per en Francisco Milans del Bosch.

Dia 3

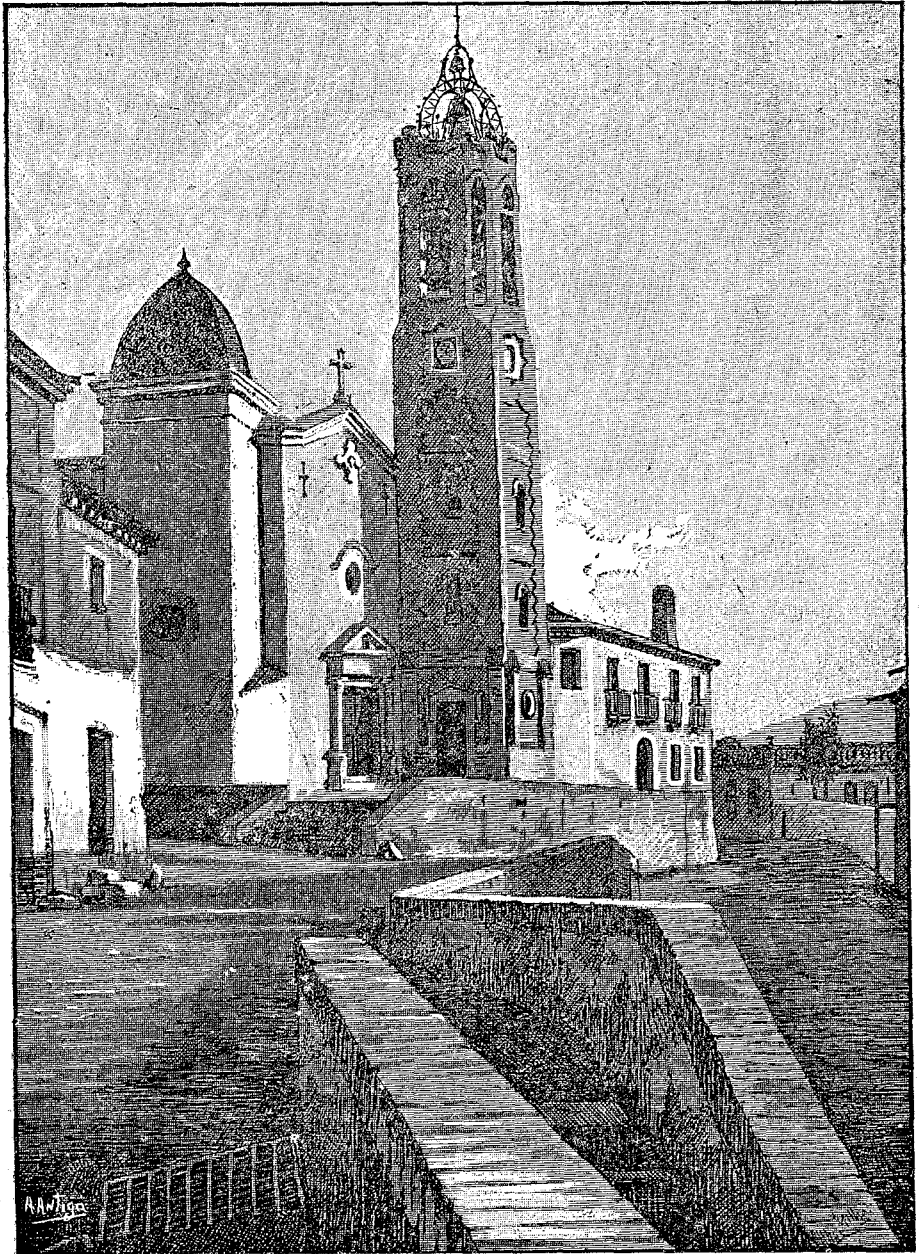
1713.—També la població de Tarrassa, com totas las de Catalunya y d'altras regnes que entraren á formar part de la Espanya, pot estar agrañida als nostres *regeneradors*. L'exercit castellá, va á dita vila deixanthi cremadas mes de 100 casas, assassinats varis paysans y saquejats la Iglesia parroquial y 'l Convent.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Granollers.

RIPOLLET

FRONTIS RESTAURAT Y NOU CAMPANAR DE SA IGLESIA PARROQUIAL

CRÒNICA

Avuy ab motiu de ser la diada de la Festa Major tindrán lloch en nostra vila moltes festes que ja detallárem en nostre prop-passat número.

Los funerals á la memoria del malograt D. Antoni Cánovas del Castillo, tindrán lloch demá á las deu del matí ab tota solempnitat.

Sembla que la construcció de las aceras en algun dels llochs mes céntrichs de nostra vila es ja un fet. ¿Se construirán las que faltan en lo lloch comprés entre las casas ditas de Mossen Joan y ca 'n Panxa conforme indicarem en nostre número anterior? Es de creurer que sí donada la necessitat que hi há de dita reforma quin estat actual condempna la opinió pública, puig que en los días de pluja aquell trós está intransitable.

Nostre benvolgut amich y estimat colaborador, el Director del Colegi-Academia de S. Joseph de Barcelona D. Magí Martí y Barjau fou obsequiat, la setmana passada, ab motiu de la festa del seu Patró, ab varios regalos que li feren sos deixebles entre 'ls quals figura una riquíssima sillería de noguera, de gust molt delicat procedent de la acreditada fábrica de D. Miquel Boné, y un cuadro caligráfic artisticament dibuixat y combinat, original del simpátich jove Alfons Escarrá Iglesias.

En altre número de aquet setmanari publicarem la poesia que li dedicaren.

Durant lo dia rebé nostre amich moltes visitas y tarjetas de felicitació que proba una vegada mes las moltes simpatias que té en la Ciutat Comptal.

Divendres passat en la Parroquia de Betlém de Barcelona, nostre particular amich don Joseph M.ª Elias, Director del Laboratori de la "Farmacia Ripolletense" del Sr. Corbella d'aquesta vila, contragué matrimoni ab la simpática Sreta. D.ª Felicia Valls.

Foren testimonis del acte D. Joan Bta. Buxó y D. Narcís Fuster, Alcalde y Metje municipal d'aquesta vila respectivament.

Desitjém á la parella eterna lluna de mel.

Sardanyola.—S' estant ultimant los preparatius pera que la professó que deu tenir lloch diumenge vinent resulti digne baix tots conceptes.

En lo número vinent procurarém ser mes extensos pera informar á nostres lectors ab tota mena de detalls possibles.

—Dimecres á la tarde, retornant á sa casa á caball, nostre amich D. W. Norton tingué la desgracia de caurer fracturantse dos ossos de la cama. Al acte hi acudiren tots los vehins prestant al desgraciat tota classe d'auxilis proba de las moltes simpatias que entre nosaltres conta lo mateix éll, que s' apreciable familia. Interveniren en la cura los metjes senyors Balcells, Via, Massó y 'ls de la casa senyors Gudel y Fuster.

No cal dir cuant desitjém son prompte restabliment.

Mollet.—Ja havém passat la festa major. Las donas respiran, 's pot dir, naturalment.

Sols ellas saben lo que 's sufrir durant los vuit dias avans d' ella. Los vehins y forasters han ben pogut disfrutar durant los dos dias. Ofici solemne de gala lo primer dia, de difunts en sufragi de l' ánima del que 'n vida 's digué don Antoni Cánovas (Q. E. P. D.), en lo segón: Cada dia hi hagué tres sacerdots al altar, l' Ajuntament y Jutjat en lo presbiteri, tocant sempre la orquesta "Los Pons" de Olesa de Montserrat qu' era llogada á la sala de la "Unió".

En la Associació la "Concordia" hi tocá los "Monnés" de Barcelona y en la "Pau" diuhen los "Trullassos de Tarrassa".

Com á gran novetat havém d' apuntar que lo "Centre Catalá" tingué sa bandera catalana issada en son local-domicili situat en la Carretera.

També un que ab una barraca tenia varias ninots en graderias. Los que 'n feyan ajeurer

un ab un cop de pilota guanyava lo consignat. Segons diuen feu moltes pessetas de ganancia.

En la tarde del dia 24 quasi tinguem un ayguat: llampechs, trons y pedra barrejada ab los xáfechs. Lo torrent arrivá á dalt de la carretera de la Estació servintli de llit.

À RIPOLLET (*)

Al veuret col·locat en eixa altura
D'ahont tos fertil camps pots dominar,
Me sembla veure un rey d'hermós aspecte
En son trono assentat.

Y al contemplar la rengle de montanyes
Qu' al entorn teu, si bé un xich lluny están,
M'apar veurer de joyas la corona
Que 'ls reys portan al cap.

Tos somnis son grans, ricas tas terras
Y com subdits als peus del governant,
Sardanyola, Moncada y altres pobles,
A tas plantes están.

Per primer cop al veuret l'altre dia
Digué entre mi—siguent tant elevat
N'es mes aprop del cel, y sas pregarías
Mes prompte van allá.—

Sen campaná seré y fort com la roca
Resistint la tempesta, 'm vá semblá
Que signava ab callat y fret llenguatje
Lo cel al habitants.

Y al sentir poch després la veu de bronze
Qu'avisaba als devots, vaig esclamar:
—N'es la veu del pastor qu'amorós crida
L'anyell al seu remat.—

Mes, si es cert qu'avuy dia tan sols regne
Lo maligne esperit per totes parts,
Y mes conquistas fá y tot ho destrossa
Ab sa estusia infernal,

No tingueu por, vosaltres que cencills
Del bullici heu viscut tant apartats
Podeu be descansar, que la tormenta
No arribará á qui dalt.

Las vils passions que minan aquet segle
De las llums en mal hora anomenat,

(*) Poesia llegida en la inauguració de las obras del Centre Católich d'aquesta vila.

Los crims, los vicis y demés miserias
De que está 'l mon sembrat,

Ja may arribarán á aquesta vila
Que té dintre sos braços homens braus,
Que son... com han sigut los d'eixa terra
Verdaders catalans.

Y aixís com tota barca necessita
Un timoner que porti bé la nau,
Y que lluytant contra las blaus onadas
Al port la fassi aná,

Del mateix modo á Ripollet faltava
Lo port de salvació, un brau capitá....
Mes ara ja 'l teniu, no tingueu por
Que may vos deixarà.

¿Y qui es aquet? ¿Qui es qu'ab tan coratge
Prent lo timó d'aquesta nau tant gran?
N'es lo Centre Católich qu'avuy s'obra
Ab mes valor qu'avans.

No tingueu por, coratje nos vos manca
Tenint que vos porti al foch eix general,
Y en una ma las armas de la Fé
Y ab Cristo al altre má,

Ja may retrocediu que 'l vostre Centre
Per lluytá contra 'l mal no hos deixarà,
Si crideu tot lo dia á totes horas....

¡¡Avant!!! y ¡¡sempre avant!!

JOSEPH CIURANA MAJÓ.

Ripollet.

Sabadell. — La companyia catalana, lo diumenge passat estrená en lo *Teatro de Euterpe* lo drama en tres actes *L'Hostal de la Coixa*. L'obra no resultá prou del agrado del públich que omplia 'l teatro; gracias á la senyora Mena y als Srs. Capdevila y Soler, que brodaren sos respectius papers, sortí la concurrencia satisfeta. També se distingiren notablement la Srta. Domus que cada dia 's fá més simpática, y los Srs. Santolaria y Serraclará; lo Sr. Goula massa exegerat en certas situacions. Los demés artistes ajudaren arrodonir lo bon conjunt de l'obra.

Per fi de festa, posá en escena la comedia en un acte de Frederich Soler, *Cura de moro*, que tan magistralment desempenya aquesta companyia; si bé que en certs moments exegeraren los Srs. Capdevila y Goula.

—*Associació de Catòlics*.— En la mateixa nit representá dita Associació 'l drama en tres actes, degudament arreglat per un individuó de la mateixa, *Los dos Sargentos franceses*, distingintse notablement los socis Srs. Gorina, Pubill, Trullás y Serra, secundats per los demás de l' Agrupació.

En vista de la gran aceptació que obtingué dita obra, aquesta tarde se donará una segona representació.

—La companyia dramática d' aquesta ciutat que dirigeix lo Sr. D. Joseph Creixells, dará aquesta nit en lo "Teatro Felicense" de S. Feliu de Codinas, una representació del drama en tres actes y en vers, de nostre particular amich D. Joseph Got Anguera, *Muralla de ferro*, terminant ab la xistosa comedia en un acte del mateix autor, *Enredos*.

Si 'ns és possible assistirhi, com es probable, en lo próxim número donarém compte dels resultats de la nova companyia que 's proposa donar algunas representacions en aqueix teatro.

—Lo *Teatro de Euterpe* ha sigut arrendat per un any, per lo senyor Rifós, propietari del *Teatro de los Campos*.

Única manera d' acabar las competencias.

ÍRGELE (P.)

Sardanyola.—Ab just motiu podia anomenarse de *Gran funció catalana* com resavan los cartells la funció que en la nit del dissapte de la setmana passada á aquesta se celebrá en lo *Teatro del Casino de Sardanyola* ahont se hi reuneix la colonia forastera.

En lo cim del edifici hi havia la bandera catalana, y á mes de estar redactats los cartells en catalá, la representació corregué á carrech de la companyia catalana que actúa en lo Teatro Romea de Barcelona, una de las millors á despit de lo que podrián dir malas llenguas.

Ab moit gust y gran satisfacció de tothom se representá *L' anticuari del Putxet*, *Lo rapte de la Sabiná* y *Cura de Moro* sobresortint en la representació los senyors Soler, Goula y Capdevila quins com los demás actors foren sumament aplaudits.

Pera acabar farém constar lo molt complascuda que 'n sortí la selecta concurrencia que hi assistí desitján que de funcions com l' anterior, se 'n fassin forsa sovint.

L' ESTISORAYRE.

LOS TITULATS SABIS

Sempre ha sigut la meva flaca: tenir predilecció per tots los homes sabis. Y es natural; aixó de tenir anomenada, ser conegut, alabat discutit y admirat per las cinch parts del mon y altres llochs, com diria M. Coscabel; y que hasta 'ls ignorants, imitant al ripoletench LÓ (Q. D. D. G.), diguin *Ítalano de tal zes un home que sen fá cas per tota la Gropa* (*) *del Vallés?* es lo *non-plus-ultra* dels desitjos de molts; lo *desideratum* de moltíssimas ambicions y fets; sí, per que la gloria es, ha sigut y será lo móvil més poderós per la humanitat y la causa de tants y tants fets nobles y heróichs de que 'ns fá menció la Historia. Á quí, sino á aquella, com diu lo immortal Cervantes, pot atribuirse lo fet de que 'l insigne Cortés barriñés los navilis que conduhiren á los espanyols á conquistar lo nou mon.

¿Qui mogué á Mucio Scévola á posar sa má armada del punyal homicida dintre del foch al sortir de la tenda del rey Pórcena, com volentla castigar per haber errat lo colp? Qui arma de la teya incendaria á Eróstrato a pagar foch al maravillós temple de Diana? Y mil altres fets que conta la Historia pera confirmar lo dit y probar que la humanitat sempre ha sigut la mateixa. Pero, aixis com diu que hi há home célebre per lo seu ajuda de cámara, jo dich que molts que sou tinguts per sabis no son altra cosa que farsants.

(*) Europa.

Y si nó, aquí van probas: En un convent de Cappa (Italia) hi havia un prior, tingut per home de lletres, que se anomenaba Pare Martín. Demunt de la porta del convent hi havia la inscripció següent:

Porta patens esto.
Nulli claudatur honesto.

Habentse tingut que renovar la fatxada, al repetir-se dita inscripció, lo Pare Martín, per rahons tal vegada de estética vá fer posar:

Porta patens esto nulli.
Claudatur honesto.

Que volia dir, la porta no s'obra per ningú. Tanquis al home honrat. Va ser tal lo escándol que aixó mogué, que lo pobre Pare Martín vá perdre la capa de Prior. De aquí vé aquell refrán castellá que diu, *por un punto perdió Martín la capa*.

Vaig llegir que un caballer molt instruit havia invitat á un convit á varios amichs. Entre 'ls diversos plats ni había un qual contingut, consistia de llenguas escofadas. Al servirlo per descuit del criat caigué una de ellas sobre la espatlla del caballer, y alarmantse 'ls comensals, aquet les digué, *aixó no es altre cosa, senyors, que un lapsus linguae* qual agudesa fou molt celebrada y aplaudida. Un de 'ls asistents, que no sabia llatí, volent passar per agut y persona de ingeni, va donar un altre convit, invitant á varius personas; si bé procurant que entre las tals no n' higués cap de las que assistiren al primer, advertint al criat que al servir-se un dels plats, li tirés dissimuladament sobre la roba una part del contingut, sent per sert un tall de badella.

Al repetir éll lo *lapsus linguae* del primer no lográ altre cosa que fer quedar muts á tots comensals; lo qual li feu exclamar en son interior, *Bahl es que no saben llatí*.

S' de un metje, que habent estudiat com tot, dos anys, á lo menos, de llatí, vá traduir *recipe* per *recepte*, sent aixis que *recipe* es imperatiu del verb *recipio* que indica *pren*, paraula ab que antiguament, ó sols ab la *R* inicial comensaban totas las receptas. Qual fet proba una ignorancia supina de dita paraula llatina y del antich modo de formular.

Y cuants fets podrian citar en corroboració de lo indicat. Pochs son los homes tinguts per sabis que resisteixan la més llaugera crítica.

L' un per un punt, l' altre per una paraula, l' altre per un fet, cahuen del pedestal y adeu prestigi. Perqué no basta que un sembli sabi sino que 's precis serho y semblarho. Lo qui vulgui vestir-se ab la pell de sabi, procurhi un no ensenyar la aurella, y en cara aixis, cuidado no l' hi succeheixi lo que al rey Midas, que á la fí, las canyas váren ser las batxilleras del seu defecte.

Per lo tant, lo millor es, ó ser sabi de veritat, ó no tenir pretensions de tal.

L' IGNOCENT.

SECCIÓ AGRÍCOLA

Firas y Festas majors desde 'l dia 30 al dia 5 de Setembre

Firas—Agost 30 y 31 Alarraz—Setembre—1 La Bisbal, Moyá y Amer.—2. Figueras.—5 Monistrol, Badalona, Sant. Llorens Saball y Vila-seca.

Festas majors. Agost — RIPOLLET — 30 y 31 Manresa y Vilafranca del Panadés.—Setembre.—1 Dosrius, Figaró, Llíssa de Vall, Manresa Orsavinyá, Santa Coloma de Centellas, Valcarca Vilafranca del Panadés.—2 y 3. Granollers.—4. Sant Vicents de Torrelló.—5. Borredá y Sant Andreu de la Barca.

Santoral de la Setmana

AGOST

Dilluns.—30 Sta. Rosa de Lima ig.
Dimars.—31 St. Ramón Nonato card. y cf.

SETEMBRE

Dimecres.—1 St. Gil ab. y St. Llop b.
Dijous.—2 St. Antolí mr. y St. Esteve rey cf.
Surt la canicla.
Divendres.—3 St. Nonito b. y St. Simón Estilita.
Cuart creixent á las 11 h. de la nit en Sagitari.
Dissapte.—4 St. Castro mr., Stas. Candia, Rosa de Viterbo y Rosalia vgs.
Diumenge.—5 XIII. Ntra. Sra. de la Cinta, en Tortosa, St. Llorens Justiniá b. y Sta. Obdulia.
Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.—Sabadell.